

det ene Lag ovenpaa det andet, i 3—4 Etager, og der bor somme Tider mange Familier i samme Etage; og alle de 10 eller 20 eller 30 Familier, der bor i en Ejendom, faar tilsammen kun en Gang de 10 000 Kr.s Fradrag paa Bygningen, medens Regelen paa Landet er den, at hver Familie for sin Bolig faar de 10 000 Kr.s Fradrag. I Virkeligheden er altsaa det, man opnaar, dette, at Beskatningen bliver nogenlunde uforandret den samme, som den var i Forvejen.

Ved dette Forslag vil jeg ligesom med Hensyn til Forslaget om Indkomst- og Formueskat lægge den største Vægt paa, at Vurderingerne bliver saa gode som overhovedet muligt. Maa jeg sige med Hensyn til den Jordvurdering, der har fundet Sted pr. 1. Juli 1920, og som efter Forslaget i 1. Aar skal anvendes som Grundlag for Grundskylden, at der har fra enkelte Sider været rejst Tvivl om, at denne Jordvurdering virkelig var saa god og saa forholdsmæssig rigtig, at man trygt kunde benytte den som Skattegrundlag. Jeg vil i den Henseende sige, at efter min Overbevisning er denne Vurdering lige saa god som Ejendomsskylden. Det er jo ikke første Gang, vi vurderer til Jordskyld. Arbejdet med Gennemførelsen af Jordskyldsvurderingerne begyndte allerede i 1911 med en Prøvevurdering, og ved en Sammenkomst, som blev afholdt i Haslev, og hvor alle Medlemmer af Over-Skyldraadet og andre interesserede, bl. a. den nuværende højtærede Finansminister, samledes, blev Grundplanerne lagt for, hvorledes denne Vurdering skulde finde Sted, og der har senere gentagne Gange været foretaget Prøvevurderinger. Jeg maa derfor mene, at disse gentagne Vurderinger har bidraget til, at de vurderende Myndigheder efterhaanden har naaet et efter min Mening i høj Grad godt Skøn over, hvorledes de skal vurdere. Det er derfor min Overbevisning, at man ganske trygt kan benytte dette Grundlag, navnlig da det kun drejer sig om 1 Aar. Jeg vil i øvrigt sige, at naar jeg udtaler, at Jordværdien er mindst lige saa god som Ejendomsskylden, saa vil jeg ogsaa for Ejendomsskyldens Vedkommende sige, at det har voldt visse Vanskeligheder at vurdere hertil netop pr. 1. Juli 1920, netop paa det Tidspunkt, da man var oppe i en Højkonjunktur, og da vi endvidere havde den Slags Omstændigheder som Huslejelovgivningen, der øvede sin Indflydelse og bevirkede, at saadanne Ejendomme, som ikke havde nogen Indskrænkning i Udnyttelsesretten i Henhold til Boligloven,

naturligvis kom til at staa til en helt anden Værdi end de Ejendomme, som var underkastet Boliglovgivningen. Man kunde ved denne Vurdering have to Ejendomme ganske ens lige ved Siden af hinanden; ved den ene, der var lejet ud, sagde Bolignævnet, at saa og saa meget er Maksimum for, hvad der maa tages i Leje af den Ejendom, medens Ejendommen ved Siden af maaske beboedes af Ejeren selv, og paa denne Ejendom var der altsaa ikke lagt en saadan Klausul, der trykkede Udnyttelsesretten. Den sidste Ejendom kom da ganske naturligt til at staa i en Pris, der er betydelig højere end den udlejede Ejendom. Men det er ogsaa rigtigt, at den gør det, thi hvis en Mand, der har lejet sin Ejendom ud, vil sælge denne Ejendom, vil Køberen selvfølgelig ved Bestemmelsen af den Sum, han vil give for vedkommende Hus, tage Hensyn til, at han ikke kan fastsætte Lejen efter sit eget Skøn, og omvendt vil den Mand, der selv behor Huset, og som vil sælge Huset paa den Maade, at den nye Ejer straks kan flytte ind i det, naturligvis kunne faa en langt større Sum for denne Ejendom end for et Hus, som Huslejenævnet har Indflydelse paa.

Dette Forhold har givet Anledning til en Del Kritik, og jeg ved f. Eks., at meget fremragende Mænd fra et fornemt Kvarter i København har udtalt sig meget kraftigt imod disse Vurderinger. Vi har i Over-Skyldraadet foretaget en meget grundig Undersøgelse af disse Vurderinger i Forhold til Handelspriserne i det paagældende Kvarter, ogsaa i Forhold til Handelspriserne i 1921, altsaa i Aaret, efter at Vurderingerne fandt Sted; og alle disse Priser har til Fuldkommenhed bekræftet, at dette Distrikt aldeles ikke er vurderet for højt, thi alle de Hændelser, der har fundet Sted efter denne Vurdering, altsaa ogsaa i Aaret 1921, har vist sig at give højere Priser, end Vurderingerne stod til. Dette var blot en lille Sidebemærkning, som skulde vise, at den Omstændighed, at der er Utilfredshed ved en Vurdering og Kritik af den, ingenlunde er et Bevis for, at Vurderingerne er forkerte, og den Omstændighed, at der altsaa kunde siges et og andet imod Jordvurderingen, er heller ikke i og for sig noget Bevis for, at Jordvurderingen er forkert.

Med Hensyn til Landbrugsejendomme kan der ogsaa være forskellige Priser paa Ejendomme af en vis bestemt Art, efter som de ligger paa det ene eller det andet Sted i Landet. Det har der altid været, og det er der fremdeles, og naar Værdiansættelserne skal være i Overensstemmelse med Handelspriserne, maa naturligvis en